

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/33/2023
Identifikačné číslo spisu:	5815205535
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Lenka Praženková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:5815205535.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Praženkovej a členiek senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a JUDr. Ivici Čelkovej, v spore žalobcu W. Ľ. Q., nar. X. R. XXXX, bytom XXX XX B. XXX (pôvodne podnikajúci pod obchodným menom Stanislav Ľapaj ml., s miestom podnikania 027 12 Vitanová 284, IČO: 37 670 271), zastúpeného advokátom JUDr. Ľubomírom Kubošom, so sídlom Bernolákova 18, 028 01 Trstená, IČO: 47 441 798, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému advokátom JUDr. Baltazárom Mucskom, so sídlom Vajnorská 55, 831 03 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 42 174 856, o zaplatenie 60.386,21 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 5Cb/48/2015, v konaní o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/41/2020-350 zo dňa 25. novembra 2020, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Námestovo ako súd prvej inštancie (ďalej tiež „prvoinštančný súd“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 5Cb/48/2015-309 zo dňa 19. novembra 2019, v prvom výroku žalobu zamietol a druhým výrokom priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodol tak po tom, ako Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením č. k. 13Cob/57/2019-234 z 11. apríla 2019 zrušil pôvodný (v poradí prvý) rozsudok okresného súdu č. k. 5Cb/48/2015-151 zo 17. júla 2018 o zamietnutí žaloby a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dôvodom tohto rozhodnutia odvolacieho súdu bolo, že v čase, keď konal a rozhodol okresný súd, nastal zákonný dôsledok prerušenia súdneho konania v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka - žalobcu, a to uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 7OdK/125/2017 z 9. novembra 2017, zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 15. novembra 2017 pod OV 2017/218 (K038361), a teda k dátumu

rozhodnutia prvoinštančného súdu (17. júla 2018) neboli splnené podmienky pre konanie. Konkurz na majetok dlžníka (žalobcu) bol zrušený v zmysle § 167v ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii po splnení rozvrhu výťažku (oznam zverejnený v Obchodnom vestníku 166/2018 z 28. augusta 2018 (č. l. 253 spisu).

2. V ďalšom konaní mal súd prvej inštancie za nesporné, že dňa 28. apríla 2011 žalobca ako kupujúci uzatvoril Kúpnu zmluvu č. L10148/KZ s predávajúcim - spoločnosťou KUHN - SLOVAKIA s.r.o., IČO: 31 362 516, predmetom ktorej bol univerzálny stroj pre zemné práce KOMATSU, typ WB93S-5 za kúpnu cenu 56.000,-- eur bez DPH. V bode 7. kúpnej zmluvy bola dohodnutá výhrada vlastníckeho práva, ktoré malo prejsť na žalobcu ako kupujúceho až po úplnom zaplatení kúpnej ceny. V bode 4. kúpnej zmluvy bolo dohodnuté financovanie predmetu kúpy formou leasingu. Predmet leasingu podľa preberacieho a odovzdávacieho protokolu žalobca prevzal v deň podpisu kúpnej zmluvy 28. apríla 2011. Financovanie formou leasingu bolo právne založené Leasingovou zmluvou č. 21110160 dňa 28. apríla 2011 uzatvorenou medzi poskytovateľom leasingu spoločnosťou Tatra-Leasing, s.r.o., IČO: 31 326 552 a prijímateľom leasingu, t.j. žalobcom. V Leasingovej zmluve bola dohodnutá doba trvania leasingu na 44 mesiacov od jej uzavretia. V článku IV. Leasingovej zmluvy bol obsiahnutý leasingový kalendár, čl. III., bod 8., ods. 8.1.1. upravoval poistenie predmetu leasingu, poistenie strojov, zariadení a technológií a zároveň poistenie predmetu leasingu ako súčasť finančnej služby upravovalo, že pokiaľ sa zmluvné strany písomne nedohodnú inak, predmet leasingu poistí poskytovateľ leasingu v niektorej zo svojich zmluvných poisťovní, podľa výberu prijímateľa leasingu na náklady prijímateľa leasingu. Tieto náklady sú súčasťou finančnej služby, ktorej výška je stanovená ako súčet odplaty za finančný prenájom a príslušnej sumy poistného, t.j. zadefinovanie poistenia je zhodné s pojmom finančnej služby, teda, že poistenie je súčasťou leasingovej splátky a ide na náklady prijímateľa leasingu. V nadväznosti na uzavretú leasingovú zmluvu, zmluvné strany, a to predávajúci - spoločnosť KUHN - SLOVAKIA s.r.o., kupujúci - spoločnosť Tatra-Leasing, s.r.o. a konečný užívateľ - žalobca W. T., uzavreli dňa 28. apríla 2011 Kúpnu zmluvu č. 21110160, v ktorej článku VI. veta prvá dohodli, že vlastnícke právo k predmetu kúpy nadobúda kupujúci (leasingová spoločnosť), jeho dodaním.

3. Podľa prvoinštančného súdu sporným nebolo ani to, že počas trvania leasingu nastala poistná udalosť dňa 16. septembra 2011 v čase od 12.10 hod. do 13.10 hod., počas ktorej došlo ku krádeži predmetu leasingu, ktorá skutočnosť bola preukázaná trestným oznámením z rovnakého dňa. Po skončení šetrenia poistnej udalosti žalovaný listom zo dňa 12. júla 2012 žalobcovi ako konečnému užívateľovi oznámil, že dňa 10. júla 2012 skončil šetrenie poistnej udalosti a poistné plnenie na základe predložených dokladov poukazuje v zmysle § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej tiež len „OZ“) na účet leasingovej spoločnosti v sume 3.153,42 eura. Žalovaný v oznámení uviedol, že poistné plnenie zrealizoval v zmysle Všeobecných poistných podmienok č. 200 a prílohy č. 2 a 3 - podmienok zabezpečenia, keďže podľa uznesenia OO PZ bola prekonaná prekážka - odstránená reťaz a visiaci zámok z vchodovej brány.

4. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia zvyšku poistného plnenia ako poistený, proti čomu sa žalovaný bránil námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ktorá okolnosť sa stala jednou zo sporných skutkových tvrdení. Bolo preto potrebné najskôr ustáliť, či žalobcovi svedčí právo na (poistné) plnenie s odkazom na § 797 ods. 1 OZ a či z toho dôvodu je osobou aktívne legitimovanou na uplatnenie žalovaného nároku.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že vlastnícke právo na žalobcu ako kupujúceho podľa Kúpnej zmluvy uzavretej dňa 28. apríla 2011 s predávajúcim - spoločnosťou KUHN SLOVAKIA s.r.o., IČO: 31 362 516, malo prejsť až zaplatením kúpnej ceny, ktorá bola s odkazom na bod 4. kúpnej zmluvy uhrádzaná formou leasingu, pričom podľa leasingovej zmluvy bola kúpna zmluva rozvrhnutá na 44 splátok. Súčasťou každej leasingovej splátky bolo aj poistné uhrádzané s odkazom na čl. III, bod 8. 1., ods. 8.1.1. na náklady prijímateľa leasingu - žalobcu. K zaplateniu všetkých leasingových splátok nikdy nedošlo práve z dôvodu, že leasingová zmluva bola predčasne ukončená v dôsledku krádeže predmetu leasingu dňa 16. septembra 2011. Z toho dôvodu na žalobcu vlastnícke právo podľa uzavretej kúpnej zmluvy neprešlo a nadobudnutiu vlastníckeho práva nesvedčil žiaden v konaní predložený dôkaz.

6. Z prílohy k poisťnej zmluve č. 54-1115589-0 zo dňa 28. apríla 2011 mal okresný súd zistené, že ako poistený je označená leasingová spoločnosť - Tatra-Leasing, s.r.o., Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO: 31 326 552 a nie žalobca, ktorý mal postavenie prijímateľa leasingu. Z tejto prílohy ďalej vyplýva výška mesačného poistného (bez DPH) uhrádzaného v splátkach, výška splátky stanovená na 33,60 eura, začiatok poistenia 28. apríla 2011 a výška ročného poistného (bez DPH) 403,20 eura a napokon trvanie poistného vzťahu dohodnutého na dobu určitú, ktorou bola práve doba trvania leasingovej zmluvy počítanej odo dňa jej uzatvorenia 28. apríla 2011. Na zmluve je ako poistený podpísaný zástupca leasingovej spoločnosti. Žalobca je podpísaný ako prijímateľ leasingu, nie ako poistený a svojím podpisom zároveň potvrdil, že bol oboznámený so Všeobecnými poistnými podmienkami platnými pre uzatvorené druhy poistenia, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou prílohy k poisťnej zmluve č. 54-1115589-0, v ktorej je špecifikovaný druh poistenia, ku ktorému sú priradené všeobecné poistné podmienky, resp. osobitné poistné podmienky s odkazom na prílohy č. 2 a 3, a to: poistenie A - poistenie majetku, pre ktoré platia VPP 105, B - poistenie vecí pre prípad živelných udalostí, pre ktoré platia OPP 155, C - poistenie pre prípad krádeže vecí, pre ktoré platia OPP 205 + prílohy č. 2 a 3 a napokon D - poistenie strojov, pre ktoré platia OPP 305.

7. Súd prvej inštancie zdôraznil, že povinnosť poistiť predmet leasingu bola špecifikovaná v čl. 8. bod 8.1.1. leasingovej zmluvy, kde bolo stanovené, že pokiaľ sa zmluvné strany písomne nedohodnú inak, predmet leasingu poistí poskytovateľ leasingu v niektorej zo svojich zmluvných poisťovní podľa výberu prijímateľa leasingu na náklady prijímateľa leasingu. Z prílohy k poisťnej zmluve a z rámcovej poisťnej zmluvy č. 54-1115-589-0 účinné od 01. októbra 2002 v znení jej dodatkov č. 1 a 2 vyplývalo, že predmet leasingu „stroj pre zemné práce Komatsu WB 93 S-5“ ako poistený poistil u žalovaného poskytovateľa leasingu leasingová spoločnosť Tatra-Leasing, s.r.o., a to na náklady žalobcu ako prijímateľa leasingu, pričom poistné bolo zahrnuté ako súčasť nákladov finančnej služby v jednotlivých splátkach leasingu. Z uvedeného dôvodu po vzniku poisťnej udalosti a jej oznámení žalobcom v lehote do 2 dní, došlo po skončení vyšetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti žalovaného ako poistiteľa plniť k výplate poistného plnenia s odkazom na ustanovenia § 797 ods. 1 až 3 OZ leasingovej spoločnosti, ktorá bola vlastníkom predmetu poistenia a predmetu leasingu a zároveň mala postavenie poisteného. Okresný súd zhodnotil, že žalovaný neplnil poistné žalobcovi z dôvodu, že tento sa nestal vlastníkom predmetu kúpy, tým by sa stal až zaplatením kúpnej ceny a keďže kúpna cena bola platená formou leasingových splátok na podklade leasingovej zmluvy, ktorá bola predčasne ukončená z dôvodu krádeže predmetu leasingu, k zaplateniu kúpnej ceny a následne k prevodu vlastníckeho práva na žalobcu nikdy nedošlo. Zo žiadneho dôkazu nevyplývalo to, že by žalobca mal postavenie oprávnenej osoby na výplatu poistného plnenia s odkazom na § 794 ods. 1 a 2 OZ, resp. § 815 ods. 1 OZ. Okresný súd uzavrel, že žalobca nemá postavenie poisteného a ani poistníka, a preto mu nemôže prislúchať právo na poistné plnenie zo skutočnosti, ktorou je poistná udalosť a s ktorou je spojený vznik povinnosti žalovaného ako poistiteľa plniť. Keďže žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu na uplatnenie žalovaného nároku, súd musel jeho žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

8. Vzhľadom na záver, že žalobcovi nesvedčí nárok na uplatnenie poistného plnenia, považoval okresný súd za právne irelevantné zaoberať sa námietkou premĺčania uplatneného nároku, ktorý by inak bol uplatnený včas. Poistná udalosť nastala 16. septembra 2011, pričom trojročná premĺčacia doba s odkazom na § 104 OZ začala plynúť 16. septembra 2012 a uplynula 16. septembra 2015. Žaloba bola podaná na okresný súd posledný deň 16. septembra 2015, t.j. včas. Pokiaľ by žalobca uplatnil nárok na náhradu škody, čo sa ale v súdenom prípade nestalo, bol by jeho nárok premĺčaný; lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody v zmysle § 106 ods. 1 OZ začala plynúť najneskôr dňa 19. apríla 2012 a uplynula najskôr 16. septembra 2013 a najneskôr 19. apríla 2015. Keďže žaloba bola podaná 16. septembra 2015, bola podaná po zákonom stanovenej premĺčacej lehote, ktorú by žalovaný s úspechom namietol, nakoľko žalovaný sa domáhal námietky premĺčania voči obojmu nároku.

9. Vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu sa súd prvej inštancie nezaoberal spornými skutkovými tvrdeniami týkajúcimi sa splnenia podmienky dostatočného zabezpečenia predmetu poistenia pred vznikom krádeže. Vo vzťahu k uvedenému v krátkosti konštatoval, že z obsahu prílohy k poisťnej zmluve, pokiaľ išlo o špecifikáciu druhu poistenia, boli presne zadefinované všeobecné

poistné podmienky, ktoré sa pre poistenie majetku pre prípad krádeže vecí na daný prípad vzťahovali a tvorili neoddeliteľnú súčasť tejto prílohy. Išlo o poistné podmienky špecifikované v rámci druhu poistenia poistenej veci pod písmenom „C”: OOP č. 205 + prílohy č. 2 a 3, teda vo vzťahu k spôsobu zabezpečenia predmetu poistenia a zároveň k predmetu leasingu sa vzťahovali zmluvné dojednania pre poistenie majetku pod č. 205 vrátane ich prílohy č. 2 a 3 (č. l. 93 - 94 spisu). Žalobca na prílohe k poistnej zmluve č. 54-1115589-0 podpisom potvrdil, že VPP platné pre jednotlivé uzatvorené druhy poistenia prevzal. V nadväznosti na tieto zmluvné dojednania a všeobecné poistné podmienky, okresný súd uviedol, že by bolo nutné posudzovať (ne)dostatok spôsobu zabezpečenia predmetu poistenia, ak by bol nárok uplatnený oprávnenou osobou. Preto pokiaľ išlo o predloženú „Informáciu o podmienkach uzavretia poistnej zmluvy” a k tomu predložené „Zmluvné dojednania pre poistenie strojov a inventáru spoločnosti Tatra-Leasing, s.r.o. - INKASO”, z týchto okresný súd nemohol vychádzať, keďže z nich nebolo zrejmé, či k nim zmluvné strany, a to poskytovateľ leasingu a žalobca ako prijímateľ leasingu pristúpili, keďže nie sú datované a ani opatrené podpismi príslušnej zmluvnej strany. Ani odkaz na VPP č. 200 a prílohy č. 2 a 3 - podmienky zabezpečenia v liste žalovaného zo dňa 12. júla 2012, ktorým oznámil žalobcovi skončenie šetrenia poistnej udalosti, by nemal vplyv na posudzovanie splnenia podmienok dostatočného zabezpečenia predmetu poistenia, keďže tieto VPP neboli súčasťou uzavretej poistnej zmluvy. Z týchto záverov sa okresnému súdu javilo ďalšie dokazovanie za právne irelevantné, keďže mal preukázané, že žalobcovi nárok z hmotnoprávneho predpisu nesvedčí, a preto ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania ako nadbytočné nevykonával.

10. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a plne úspešnému žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11. Na odvolanie žalobcu proti rozsudku prvoinstančného súdu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f) a h) CSP, rozhodol Krajský súd v Žiline ako súd odvolací rozsudkom č. k. 13Cob/41/2020-350 zo dňa 25. novembra 2020, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom prvom výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá, ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, potvrdil. V druhom výroku, ktorým súd prvej inštancie priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, odvolací súd napadnutý prvoinstančný rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a v tejto časti ho podľa § 391 ods. 2 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. K námietke nedostatočne zisteného skutkového stavu a jeho zhodnotenia odvolací súd konštatoval, že pred okresným súdom bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre posúdenie sporovej veci, vyhodnotené v súlade s § 191 CSP, z ktorého vychádzal aj krajský súd za aplikácie § 383 CSP, konštatujúc zároveň, že svoje rozhodnutie prvoinstančný súd aj náležitým spôsobom odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP.

13. Vo vzťahu k základnej odvolacej námietke žalobcu spočívajúcej v tvrdení o nesprávnom právnom závere prvoinstančného súdu, že nie je aktívne legitimovaný k podaniu žaloby, a preto mu nemôže prislúchať právo na poistné plnenie z poistnej udalosti, odvolací súd, stotožňujúc sa s odôvodnením napadnutého rozsudku, na doplnenie jeho správnosti zdôraznil, že súd prvej inštancie správne vyhodnocoval povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, ktorá zaťažovala žalobcu. Vyjadriac sa všeobecne ku skúmaniu vecnej legitímácie, odvolací súd pri riešení otázky aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v zhode s okresným súdom dospel k záveru, že žalobca nositeľom tohto základného predpokladu nie je. Poukázal na ustanovenia § 788 ods. 1, 2, 3 a § 797 OZ a uviedol, že súčasťou poistnej zmluvy sú všeobecné poistné podmienky poisťovne schválené orgánom štátneho dozoru v poisťovníctve (poistné podmienky), na ktoré sa poistná zmluva odvoláva a ktoré sú k nej pripojené alebo boli pred uzavretím zmluvy tomu, kto s poisťovňou zmluvu uzavrel, oznámené. V poistnej zmluve sa možno od poistných podmienok odchýliť len v prípadoch v nich určených. V iných prípadoch sa možno odchýliť, len pokiaľ je to v prospech poisteného. K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd uviedol, že poistná zmluva je právnou skutočnosťou, na základe ktorej vzniká, trvá a zaniká zmluvné poistenie. V posudzovanom prípade nebolo sporu o tom, že vlastníkom stroja pre zemné práce KOMATSU WB 93 S-5 bol na základe Kúpnej zmluvy č. 21110160 zo dňa 28. apríla 2011 subjekt

Tatra-Leasing, s.r.o. a žalobca bol konečný užívateľ. Z obsahu predložených listinných dokladov bolo nepochybné, že žalobca a spoločnosť Tatra-Leasing, s.r.o. dňa 28. apríla 2011 uzatvorili Leasingovú zmluvu č. 21110160, predmetom ktorej bol finančný leasing na predmet leasingu Stroj pre zemné práce KOMATSU WB 93 S-5 (č. l. 115 - 123 spisu). Z Čl. III. bod 8. leasingovej zmluvy, označeného ako „Poistenie predmetu leasingu“ vyplývala úprava poistenia. V rámci tohto článku bolo dohodnuté, že pokiaľ sa strany nedohodli inak, bol prijímateľ leasingu povinný poistiť predmet leasingu vo vlastnom mene a na vlastné náklady. V bode 8.1.1. bolo o. i. stanovené, že pokiaľ sa zmluvné strany písomne nedohodnú inak, predmet leasingu poistí poskytovateľ leasingu v niektorej zo svojich zmluvných poisťovní podľa výberu prijímateľa leasingu na náklady prijímateľa leasingu. Predmetné dojednanie bodu 8.1.1. leasingovej zmluvy bolo naplnené, pretože bolo preukázané, že žalovaný ako poisťovňa a Tatra-Leasing, s.r.o. ako poistený (leasingová spoločnosť) uzatvorili Poistnú zmluvu číslo 54-1115.589 v znení dodatkov. To, že Tatra Leasing, s.r.o. ako vlastník a poistený uzavrel poistnú zmluvu na predmet poistenia „Stroj pre zemné práce KOMATSU WB 93 S-5“ vyplývalo i z údajov listiny označenej ako Príloha k poistnej zmluve č. 54-1115589-0 uzatvorenej so žalovaným a súčasne z Dodatku k Leasingovej zmluve č. 21110160 zo dňa 28. apríla 2011, podľa ktorej poisteným je Tatra-Leasing, s.r.o., žalobca bol označený ako prijímateľ leasingu, ďalej bol vymedzený predmet poistenia, výška poistnej sumy, spoluúčasť, druh poistenia. Listina v spodnej časti bola opatrená pečiatkou a podpisom žalobcu ako prijímateľa leasingu a pečiatkou a podpisom Tatra Leasing, s.r.o. ako poisteného. Vychádzajúc z opísaného skutkového stavu zisteného dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie, odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu v tom, že žalobca nie je v danom prípade aktívne vecne legitimovaný k uplatneniu práva na poistné plnenie. Žalobca nepreukázal, že sám uzatvoril poistnú zmluvu k predmetu poistenia, na ktorom došlo k škodovej udalosti a relevantnými dôkazmi ani to, že právo na plnenie z poistnej udalosti nemalo vzniknúť poistenému, ale žalobcovi. Na tomto závere podľa odvolacieho súdu nemení nič to, že poistenie predmetu leasingu bolo zahrnuté ako súčasť nákladov finančnej služby v jednotlivých splátkach z leasingu. Žiaden dôkaz predložený pred okresným súdom nebolo možné vyhodnotiť so záverom, že by žalobca mal postavenie oprávnenej osoby na výplatu poistného plnenia s odkazom na úpravu § 794 ods. 1, 2, resp. § 815 OZ.

14. Vzhľadom na nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu postupoval okresný súd podľa súdu odvolacieho správne, ak sa už nezaoberal ďalšími tvrdeniami žalobcu a nepovažoval za hospodárne a efektívne vykonávať ďalšie navrhnuté dôkazy. Rozhodujúcou okolnosťou bola v danom prípade otázka vlastníctva vozidla v čase vzniku škodovej udalosti, znenie poistnej zmluvy, kto je osobou poisteného poistníka a kto je osobou oprávnenou na výplatu poistného plnenia.

15. Žalobca podaným odvolaním napadol i výrok II. prvoinštančného rozsudku o nároku na náhradu trov konania, majúci za to, že okresný súd nesprávne rozhodol, ak neaplikoval § 257 CSP a neprihliadol na osobné, majetkové, zárobné a iné pomery žalobcu a žalovaného, pričom priznaním nároku na náhradu trov konania žalovanému, je majetková sféra žalobcu dotknutá. Zo správania a postupu žalobcu pred okresným súdom na základe obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že žalobca apeloval pri rozhodovaní o trovách súdneho konania použitím § 257 CSP. Vyplyvajúc zo zápisnice o pojednávaní z 19. novembra 2019, žalobca uskutočnil návrh, aby v prípade, ak súd žalobe nevyhoví, súd prihliadal na dôvody osobitného zreteľa, konkrétne na osobné, majetkové, zárobné a iné pomery na strane jeho osoby, argumentujúc, že priznaním nároku na náhradu trov konania žalovanému, by na strane žalobcu vznikla neprimeraná ujma. Súdu prvej inštancie odvolací súd vytkol, že sa týmto návrhom nezaoberal, nevyhodnotil ho a ani sa k tomuto návrhu nevyjadril. Nakoľko rozsudok súdu prvej inštancie neobsahoval k návrhu žalobcu odôvodnenie vyžadované ustanovením § 220 CSP, odvolací súd nemal spôsobilý predmet k preskúmvaniu prvoinštančného súdu v tejto časti, z dôvodu ktorého nemohol k argumentom žalobcu zaujať žiadne stanovisko, preto rozsudok okresného súdu vo výroku II. o nároku na náhradu trov konania zrušil a v tejto časti mu ho vrátil na ďalšie konanie.

16. Proti výroku I. právoplatného rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca (č. l. 370 - 375 spisu), dôvodiac jeho prípustnosťou podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

17. Žalobca v dovolaní vyslovil názor, že odvolací súd nesprávne uzavrel, že vzhľadom na nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu postupoval okresný súd správne, ak sa už nezaoberal ďalšími tvrdeniami žalobcu a nepovažoval za hospodárne a efektívne vykonávať ďalšie, žalobcom navrhnuté dôkazy; žalobca tvrdí, že v dôsledku uvedenej okolnosti odňali jeho osobe možnosť namietat alebo zvrátiť nesprávny postup súdu. Namietol konkrétne, že súd prvej inštancie nevyžiadal od žalovaného a spoločnosti Tatra-Leasing, s.r.o. úplný likvidačný spis týkajúci sa poistnej udalosti číslo 9556187334 vrátane poistnej zmluvy č. 4003703324, rovnako nevyžiadal od spoločnosti Tatra-Leasing, s.r.o. úplnú zmluvnú dokumentáciu poistnej zmluvy č. 54-1115589-0. Odvolací súd sa podľa žalobcu nesprávne stotožnil s postupom prvoinštančného súdu, ktorému sa javilo ďalšie dokazovanie za právne irelevantné, nakoľko mal za preukázané, že žalobcovi nárok z hmotnoprávneho predpisu nesvedčí, preto ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania ako nadbytočné nevykonával.

18. Žalobca v dovolaní ďalej namietol argumenty žalovaného, ktorými dôvodil v priebehu konania v zmysle bodu 1. Článok III. (Výška plnenia poisťovne a spôsob zabezpečenia veci proti krádeži) a v zmysle bodu 2. Článok III. (Výška plnenia poisťovne a spôsob zabezpečenia veci proti krádeži). Tvrdí, že tvrdenia žalovaného nie sú dôvodné okrem iného aj preto, lebo žalovaný existenciu takýchto dojednaní nepreukázal, rovnako nepreukázal ani to, že by bol žalobca s týmito dojednaniami oboznámený, pretože žalovaný bližšie nešpecifikoval, v akom dokumente alebo v zmluve bol Článok III. dojednaný, naviac žalobca uzatvorenie uvedených dojednaní počas konania na odvolacom i prvoinštančnom súde riadne popieral.

19. V ďalšej časti dovolania žalobca namietol, že neboli splnené procesné podmienky na zamietnutie žaloby pre nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie jeho osoby. Tvrdí, že túto riadne preukázal, dôvodiac bodom 3. Článok I ÚVODNÉ USTANOVENIA a bodom 2. Článok XI PLNENIE POISŤOVNE Zmluvných dojednaní pre poistenie strojov a inventáru Tatra Leasing, s.r.o. - INKASO, pričom žalovaný počas súdneho konania uzatvorenie, platnosť a účinnosť týchto zmluvných dojednaní nepopieral, ani ich nerozporoval. Dôvodí, že skutočnosť, že žalobca je prijímateľom leasingu, vyplýva z prílohy k poistnej zmluve č. 54-1115589-0 z 28. apríla 2011. Tvrdí ďalej, že pojmy poistený a prijímateľ leasingu, nájomca, kupujúci, resp. úverový dlžník sú v poistnej zmluve č. 54-1115589-0 a v Zmluvných dojednaniach pre poistenie strojov a inventáru Tatra Leasing, s.r.o. - INKASO kumulované a neurčito zamieňané a v rámci ich ustanovení sa počíta s plnením v prospech prijímateľa leasingu, nájomcu, kupujúceho, resp. úverového dlžníka, t.j. v prospech žalobcu. Žalobca aspekt súladu výkonu práv a povinností s dobrými mravmi v zmysle § 3 OZ odôvodňuje najmä tým, že žalovaný je povinný poskytnúť poistné plnenie žalobcovi, ktorý hradil poistné v rámci leasingových splátok a splnil všetky povinnosti vyplývajúce pre neho z poistnej i leasingovej zmluvy. Vo vzťahu k uvedenému žalobca dôvodí rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Co/56/2013 z 26. novembra 2014, ktorý rozhodol v obdobnej veci, ako aj nálezom Ústavného súdu Českej republiky z 13. marca 2013, sp. zn. IV. ÚS 1241/12, podľa ktorého „nemožno tolerovať formalistický postup, ktorým sa za použitia sofistikovanej argumentácie odôvodňuje zrejma nespravodlivosť, všeobecný súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale sa od neho môže a musí odchýliť, pokiaľ to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z princípov, ktoré majú svoj základ v ústavne konformnom právnom poriadku ako významovom celku, povinnosť súdov vyhľadávať právo neznamena len vyhľadávať priame a výslovné pokyny v zákonomnom texte, ale tiež povinnosť zisťovať a formulovať, čo je konkrétnym právom aj tam, kde ide o interpretáciu abstraktných noriem a ústavných zásad.“

20. Žalobca v dovolaní ďalej tvrdí, že konajúce súdy na základe vykonaných dôkazov dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne posúdili, že právo na výplatu poistného plnenia vzniklo leasingovej spoločnosti Tatra-Leasing, s.r.o. a nie jeho osobe. Namietol záver odvolacieho súdu, že žalobca nemá nárok na poistné plnenie, keďže nebol vlastníkom predmetu leasingu, ďalej že žalobca nemal postavenie oprávnenej osoby na výplatu poistného plnenia s odkazom na úpravu § 794 ods. 1 a 2 OZ, resp. podľa § 815 ods. 1 OZ. Poukázaním na dokument označený ako "INFORMÁCIA O PODMIENKACH UZAVRETIA POISTNEJ ZMLUVY", v ktorom sa uvádza, že leasingová spoločnosť ako samostatný/finančný agent vykonáva finančné sprostredkovanie pre žalovaného a ktorý dokument

žalovaný počas konania nepopieral ani nerozporoval, žalobca tvrdí, že z uvedeného je zrejmé, že právo na výplatu poistného plnenia vzniklo žalobcovi. Tvrdí, že odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozsudku svoje rozhodnutie nesprávne odôvodnil bodom 8.1.1. Leasingovej zmluvy z 28. apríla 2011 (v zmysle ktorého „pokiaľ zmluvné strany písomne nedohodnú inak, predmet leasingu poisti poskytovateľ leasingu v niektorej zo svojich zmluvných poisťovní, podľa výberu prijímateľa leasingu na náklady prijímateľa leasingu“). Vo vzťahu k uvedenému žalobca poukázal na Čl. III. (VŠEOBECNÉ ZMLUVNÉ PODMIENKY FINANČNEHO LEASINGU HNUTEĽNÝCH PREDMETOV) bod 8. prvý odsek (Poistenie predmetu leasingu) Leasingovej zmluvy č. 21110160 z 28. apríla 2011, v zmysle ktorého „Pokiaľ sa zmluvné strany písomne nedohodnú inak, prijímateľ leasingu je povinný poistiť predmet leasingu vo vlastnom mene a na vlastné náklady proti všetkým vo vzťahu k predmetu leasingu poistiteľným a poisťovaným rizikám...“ Poukázal ďalej na Čl. III. bod 8.1.2. písm. a) označenej Leasingovej zmluvy č. 21110160 z 28. apríla 2011, v zmysle ktorého „Prijímateľ leasingu je povinný poistiť predmet leasingu vo vlastnom mene a na vlastné náklady proti všetkým vo vzťahu k predmetu leasingu poistiteľným a poisťovaným rizikám, a to prostredníctvom poskytovateľa leasingu ako poisťovacieho agenta v niektorej poisťovni pri podpise leasingovej zmluvy...“ Z uvedeného podľa žalobcu vyplýva, že poisteným je prijímateľ leasingu. t.j. žalobca, ktorý je aktívne vecne legitimovaným subjektom na podanie žaloby v tejto veci, ktorý má právo na výplatu poisteného plnenia.

21. Žalobca vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného prezentovanému v konaní, že žalobca si nesplnil svoje povinnosti zabezpečenia stroja KOMATSU WB 93 S-5, ktoré mu vyplývajú zo všeobecných poistných podmienok č. 200 a prílohy č. 2 a 3 - podmienky zabezpečenia dôvodi, že všeobecné poistné podmienky č. 200 a ich prílohy č. 2 a 3 súčasťou poistnej zmluvy č. 54-1115589-0 neboli, žalovaný existenciu týchto poistných podmienok nepreukázal a ani nepreukázal, že by bol žalobca s týmito poistnými podmienkami oboznámený. Žalobca tvrdí, že v prílohách č. 2 a 3 mal byť podľa tvrdení žalovaného riešený spôsob predpísaného zabezpečenia ukradnutého stroja a pokiaľ si žalovaný povinnosť oboznámiť žalobcu s podmienkami vyplývajúcimi z príloh č. 2 a 3 riadne nesplnil, nemôže byť nesplnenie tejto povinnosti žalovaného na ťarchu žalobcu. K prílohám č. 2 a 3, ktoré žalovaný predložil počas konania súdu prvej inštancie, žalobca uviedol, že tieto sa na krádež predmetu poistenia, t.j. stroja KOMATSU WB 93 S-5, nevzťahujú, pretože príloha č. 2 stanovuje spôsoby zabezpečenia pre hnutelné veci (bežného charakteru) a cennosti proti odcudzeniu umiestnené v nehnuteľnostiach a príloha č. 3 stanovuje spôsoby zabezpečenia pre hnutelné veci bežného charakteru umiestnené v uzamknutých objektoch, hnutelné veci bežného charakteru umiestnené vo výkladoch a spôsoby zabezpečenia pre cennosti. Žalobca má preto za to, že všeobecné poistné podmienky č. 200 a prílohy č. 2 a 3, ktorými žalovaný odôvodňoval krátenie poistného plnenia, sa na krádež stroja KOMATSU WB 93 S-5, nevzťahujú, tvrdiac, že označený stroj nie je hnutelnou vecou bežného charakteru a ani cennosťou. Žalobca ďalej tvrdí, že v zmysle bodu 3. Článku IX (PREDPÍSANÉ SPÔSOBY ZABEZPEČENIA) Zmluvných dojednaní pre poistenie strojov a inventáru Tatra Leasing, s.r.o. - INKASO, bol povinný predmet poistenia zabezpečiť iba riadnym uzamknutím zariadenia alarmom alebo imobilizérom, pričom predmetný stroj v čase krádeže, ku ktorej došlo počas pracovnej doby, bol uzamknutý imobilizérom a nad rámec uvedeného zabezpečený aj systémom proti krádeži KOMTRAX, a teda žalobca si v čase krádeže povinnosti týkajúce sa zabezpečenia predmetu poistenia, splnil. Dôvodiac uvedeným má žalobca za to, že žalovaný nebol oprávnený krátiť poistné plnenie z dôvodu nezabezpečenia predmetu poistenia v zmysle ustanovení, na základe ktorých žalovaný krátil poistné plnenie. Vo vzťahu k uvedenému žalobca dôvodi rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8Cb/25/2014 zo 17. decembra 2015, ktorý rozhodol v obdobnej veci a rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež len „Najvyšší súd SR“, „najvyšší súd“ alebo „NS SR“) sp. zn. 3Cdo/248/2009 a sp. zn. 1Cdo/152/2009. Žalobca ďalej tvrdí, že žalovaný pred vznikom poistnej udalosti nevyzýval žalobcu na dodatočné zabezpečenie predmetu poistenia v zmysle ustanovení, na základe ktorých žalovaný krátil poistné plnenie a že žalovaný neúmerne a nedôvodne krátil poistné plnenie, ktorého zaplattenia sa žalobca žalobou domáha.

22. V závere dovolania žalobca uplatnil návrh na priznanie oslobodenia svojej osoby od súdnych poplatkov v celom rozsahu v dovolacom konaní, dôvodiac svojimi osobnými, rodinnými a majetkovými pomermi, zdôrazniac zároveň, že z jeho strany nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie

alebo bránenie práv v predmetnom konaní (pozn. dovolacieho súdu: súd prvej inštancie uznesením č. k. 5Cb/48/2015-419 z 25. mája 2021 žalobcovi priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v dovolacom konaní vo veci vedenej pod sp. zn. 5Cb/48/2015).

23. Na základe všetkých vyššie uvedených tvrdení žalobca dovolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/41/2020-350 z 25. novembra 2020 vo výroku I., ako aj rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 5Cb/48/2015-309 z 19. novembra 2019 vo výroku I. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

24. K dovolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný písomným podaním z 21. júna 2021 (č. l. 427 - 428 spisu). Stotožňujúc sa s rozhodnutím odvolacieho súdu, navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť, alternatívne zamietnuť, súčasne si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania. Zotrval na tvrdení, že poisťnú zmluvu so žalovaným ako poisťovateľom uzatvorila spoločnosť Tatra leasing, s.r.o. ako poskytovateľ leasingu, a teda že poistenou osobou bola uvedená spoločnosť, nie žalobca, ktorý zmluvnou stranou zmluvných dojednaní o poistnom nebol.

25. Žalobca v písomnom vyjadrení zaslanom k vyjadreniu žalovaného (č. l. 444 - 446) zotrval na dôvodoch dovolania i všetkých svojich vyjadreniach prezentovaných v prvoinštančnom i odvolacom konaní. Na všetkých svojich vyjadreniach odprezentovaných v konaní, zotrval i žalovaný vo svojom ďalšom písomnom vyjadrení na č. l. 453 - 454 spisu. Ďalšie vyjadrenia sporových strán v konaní nenasledovali.

26. O dovolaní žalobcu rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež len „Najvyšší súd SR“, „najvyšší súd“ alebo „NS SR“) ako súd dovolací pôvodne uznesením sp. zn. 4Obdo/68/2021 z 29. apríla 2022, ktorým dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/41/2020-350 z 29. apríla 2022 odmietol ako oneskorene podané. Označené uznesenie dovolacieho súdu Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) nálezom č. k. I. ÚS 51/2023-31 z 20. apríla 2023 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvodom tohto postupu bolo nesprávne právne posúdenie plynutia lehoty na podanie dovolania z dôvodu, že najvyšší súd nevychádzal z platnej právnej úpravy v období pandémie ochorenia COVID-19, kedy boli prijaté opatrenia modifikujúce procesné práva a povinnosti sporových strán a súdov.

27. Po vrátení veci na Najvyšší súd SR (§ 35 CSP), tento po opakovanom zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo dovolaním napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP), opätovným prieskumom dovolania žalobcu dospel k záveru, že ním podaný mimoriadny opravný prostriedok je nutné odmietnuť.

28. V nasledujúcich bodoch dovolací súd uvádza stručné odôvodnenie svojho rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP):

29. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

30. Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ trpí niektorou z procesných väd konania vymenovaných v písm. a) až f) predmetného ustanovenia (zakotvujúce tzv. vady zmätočnosti). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

31. Naproti tomu dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu,

ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 1, 2 CSP).

32. Dovolací súd je rozsahom dovolania viazaný [§ 439 CSP, okrem prípadov uvedených v písm. a) až c) citovaného ustanovenia]. Rovnako je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní. V dôsledku uvedenej viazanosti dovolacieho súdu dovolacím dôvodom, dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/59/2017 z 8. júna 2017).

33. V posudzovanej veci žalobca (v ďalšom texte tiež ako „dovolateľ“) prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje z ustanovení § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

34. Venujúc sa primárne dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, dovolací súd skúmal námietky žalobcu spočívajúce v tvrdení o nesprávnych skutkových záveroch konajúcich súdov, ku ktorým dospeli na základe nedostatočne vykonaného dokazovania, v rámci ktorej námietky žalobca uplatnil námietku nesprávne konštatovanej absencie aktívnej vecnej legitímácie jeho osoby. Žalobca teda dovolanie v tejto časti síce formálne odôvodnil procesnou vadou konania v zmysle § 420 písm. f) CSP, z textu (obsahu) jeho dovolania v dotknutej časti (§ 124 ods. 1 CSP) je bezpochyby zrejmé, že nesúhlasí s úvahami a skutkovými závermi konajúcich súdov ohľadne ustálenia (nedostatku) aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a s vyhodnotením zistených skutkových okolností. Z uvedeného tak vyplýva, že žalobca namieta nesprávnosť skutkových zistení súdom prvej inštancie, ktorý poukazom na predložené dôkazné listiny uzavrel, že poisteným v predmetom prípade bola spoločnosť Tatra-Leasing, s.r.o., nie žalobca, ktorý mal postavenie prijímateľa leasingu, na náklady ktorého označená spoločnosť poistila predmet leasingu (stroj pre zemné práce Komatsu WB 90 S - 5) u žalovaného, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil i súd odvolací. Na základe týchto skutkových záverov potom konajúce súdy dospeli k právnomu záveru, že žalobca nie je na podanie žaloby aktívne vecne legitimovaný. Nesprávne, resp. nedostatočné zistenie skutkového stavu veci žalobca namietol aj v dôsledku nevykonania ním navrhnutých dôkazov, tvrdiac, že ich nevykonaním (resp. ich zamietnutím) súdy odňali jeho osobe možnosť namietat' alebo zvrátiť nesprávny postup súdu pri posudzovaní kľúčovej otázky pre posúdenie ním uplatneného nároku v konaní proti žalovanému.

35. Vo vzťahu k vyššie uvedenému dovolací súd upozorňuje predovšetkým, že tvrdením o nesprávne, prípadne aj neúplne zistených skutkových okolnostiach, dovolanie, ktorého prípustnosť dovolateľ vyvodzuje z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, hoc by ho aj subsumoval pod ustanovenie § 421 ods. 1 CSP, odôvodniť nemožno, nakoľko dovolací súd nie je súdom skutkovým. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní súd nemá možnosť vykonávať dokazovanie. Na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej inštancie a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom, tak ako ho ustálil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (I. ÚS 6/2018). V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na uznesenie najvyššieho súdu zo 14. októbra 2020 sp. zn. 9Cdo/209/2020, v zmysle ktorého (ani prípadné) nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu

konania v zmysle § 420 písm. f) CSP. Pri posudzovaní ústavnosti tohto právneho názoru nedospel ústavný súd (II. ÚS/465/2017) k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti.

36. Vzhľadom na argumentáciu žalobcu v dovolaní, dovolací súd sa venoval aj jeho námietke spočívajúcej v tvrdení o nedostatočne vykonanom dokazovaní.

37. Dovolací súd k procesu dokazovania vo všeobecnosti uvádza, že zákon vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, ktorá znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu, pričom hodnotiaca úvaha súdu musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu veci a výsledok hodnotenia dôkazov má byť súčasťou rozsudku. K posudzovaniu a hodnoteniu procesu dokazovania musia sudy vyššej inštancie v konaniach o opravných prostriedkoch pristupovať individuálne. Ak by sa všeobecný súd v procese dokazovania v sporovom konaní dopustil takej chyby, ktorej následkom by bol výsledok konania (rozhodnutie vo veci samej) poznačený porušením niektorej z inštitucionálnych požiadaviek práva na spravodlivé prejednanie veci, je povinnosťou dovolacieho súdu takúto chybu konania preskúmať na podklade dovolania podaného z dôvodu zmatečnosti podľa § 420 písm. f) CSP (viď napr. II. ÚS 395/2024). Civilný sporový poriadok v § 132 ods. 1 ukladá sporovej strane povinnosť označiť dôkazy na preukázanie rozhodujúcich skutočností. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je však už vecou súdu (§ 185 ods. 1 CSP) a nie sporových strán. Ak aj súd v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy, alebo vykoná iné dôkazy ako navrhli strany, následkom uvedeného môže byť len neúplnosť skutkových zistení (vedúca k vydaniu nesprávneho rozhodnutia). Uvedené preto nezakladá vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP, lebo to nemožno považovať za znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré strany mohli uplatniť a boli v dôsledku nesprávneho postupu súdu z nich vylúčení (obdobne R 125/1999, R 6/2000). Rovnako, pokiaľ by aj súd niektorý z vykonaných dôkazov vyhodnotil nesprávne, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, táto samotná skutočnosť však prípustnosť dovolania nezakladá a nie je samostatným dovolacím dôvodom ani vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné. Dovolací súd zdôrazňuje, že procesným pochybením by bol taký postup súdu, ktorý by procesnej strane v konaní znemožnil dôkazy predkladať alebo navrhovať, čo však dovolateľ v tomto prípade nenamietal. Sumarizujúc uvedené, je povinnosťou súdu nechať sporovým stranám priestor na prednes svojich návrhov a dôkazných prostriedkov, nie je však už jeho povinnosťou všetky aj vykonať. Ak však súd niektorý z navrhnutých dôkazov nevykoná, má zdôvodniť prečo dôkaz nevykoná, napr. nadbytočnosť dôkazu, nedostatok relevantnosti dôkazu, či výpovednej hodnoty dôkazu a napokon aj oneskorený návrh na vykonanie dôkazu alebo oneskorené predloženie dôkazu, t.j. po sudcovskej, či zákonnej koncentrácii konania.

38. Po oboznámení sa s obsahom predloženého spisu má dovolací súd za to, že dokazovanie v posudzovanej veci bolo vykonané v súlade s ustanoveniami § 132 ods. 1, § 185 ods. 1 a § 191 ods. 1 CSP, v spojení s § 378 ods. 1 CSP [podľa ktorého na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie (a teda aj označené ustanovenia)]. Súd prvej inštancie pri ustálení, že žalobca nemá postavenie poisteného, preto mu neprislúcha právo na poistné plnenie, vychádzal z kúpnej zmluvy č. L10148/KZ z 28. apríla 2011 (č. l. 4 - 5 spisu), z preberacieho - odovzdávacieho protokolu z 28. apríla 2011 (č. l. 6 - 7), z prílohy k poistnej zmluve č. 54-1115589-0 z 28. apríla 2011 (č. l. 10), leasingovej zmluvy č. 21110160 z 28. apríla 2011 (č. l. 115 - 123), kúpnej zmluvy č. 21110160 z 28. apríla 2011 (č. l. 124 - 125) a ďalších listín tvoriacich obsah súdneho spisu, konkretizovaných v bode 7. prvoinštančného rozsudku. Vo vzťahu k žalobcom namietanému nevyžiadaniu úplného likvidačného spisu týkajúceho sa poistnej udalosti číslo 9556187334 vrátane poistnej zmluvy č. 4003703324 od žalovaného, ako aj úplnej zmluvnej dokumentácie od spoločnosti Tatra-Leasing, s.r.o., dovolací súd zistil, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 12. júna 2018 (zápisnica na č. l. 103 - 105) konštatoval odročenie pojednávania na 17. júla 2018 za účelom doplnenia navrhnutého dokazovania s tým, že súd „...vyžiada spisy a doklady“. Súd prvej inštancie postupne listami adresovanými spoločnosti Tatra - Leasing, s.r.o., žalovanému a Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Levice, oddelenie všeobecnej kriminality (č. l. 107, 108, 109, 128, 129, 131 spisu), žiadal o predloženie kópie listín, a to: zmlúv k č. 21110160, ktoré boli uzavreté so žalobcom, kópie

poistného spisu č. 54-1115589-0, vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-702/OVK-LV-2011, úplného likvidačného spisu týkajúceho sa poistnej udalosti č. 9556187334, zapožičanie úplnej zmluvnej dokumentácie poistnej zmluvy č. 54-1115589-0. V nadväznosti na oznámenie spoločnosti Tatra Leasing s.r.o. o poplatkovej povinnosti v súvislosti s vyžiadaním/zapožičaním zmluvnej dokumentácie od externého registratúrneho strediska (č. l. 130), súd prvej inštancie menovanej spoločnosti listom na č. l. 131 oznámil, že v prípade potreby vyžiadania úplnej zmluvnej dokumentácie ju bude o ďalšom postupe informovať. Rovnako tak vo vzťahu k informácii žalovaného o tom, že sa mu likvidačný spis (do uvedeného obdobia) nepodarilo dohľadať, z dôvodu ktorej okolnosti požiadal o odročenie pojednávania nariadeného na deň 17. júla 2018 (č. l. 134, 137), súd prvej inštancie listom na č. l. 142 žalovanému oznámil neakceptovanie jeho žiadosti s odôvodnením, že na predchádzajúcom pojednávaní bol určený termín pojednávania, na ktorom bude vypočutý žalobca a že ďalšie dôkazy budú vykonané na ďalšom pojednávaní. Na pojednávaní dňa 17. júla 2018 súd prvej inštancie vypočul právnych zástupcov žalobcu i žalovaného (žalobca a žalovaný sa pojednávania nezúčastnili), následne ich súd podľa § 182 CSP vyzval na zhrnutie ich návrhov a vyjadrenie sa k dokazovaniu a právnej stránke veci s tým, že po ich prednesoch vyhlásil dokazovanie za skončené a na základe vykonaného dokazovania vyhlásil rozsudok v znení zaprotokolovanom v zápisnici o pojednávaní (č. l. 148 - 149), ktoré znenie korešponduje s písomným vyhotovením rozsudku prvoinštančného súdu č. k. 5Cb/48/2015-151 zo 17. júla 2018.

39. V ďalšom konaní (po zrušení označeného prvoinštančného rozsudku odvolacím súdom (č. l. 234), súd prvej inštancie sa na pojednávaní konanom dňa 28. augusta 2019 oboznámil s obsahom doterajšieho dokazovania, opakovane vypočul právnych zástupcov obidvoch sporových strán (č. l. 263 - 264), následne opakovane požiadal žalovaného o zapožičanie úplného likvidačného spisu a úplnej dokumentácie poistnej zmluvy č. 54-1115589-0, ako aj spoločnosť Tatra Leasing s.r.o. o zaslanie úplnej zmluvnej dokumentácie týkajúcej sa leasingovej zmluvy č. 21110160 z 28. apríla 2011 v znení jej dodatkov, vrátane všetkých všeobecných a osobitných zmluvných podmienok, ako aj úplnej zmluvnej dokumentácie poistnej zmluvy č. 54-1115589-0. Napokon na pojednávaní dňa 19. novembra 2019 (zápisnica na č. l. 306 - 308) súd prvej inštancie oboznámil prítomných právnych zástupcov s obsahom spisu a návrh prednesený právnym zástupcom žalobcu na doplnenie dokazovania zamietol. Po tom, ako právnym zástupcom žalobcu i žalovaného poskytol priestor na zhrnutie svojich návrhov a vyjadrenie sa k dokazovaniu a právnej stránke veci, vyhlásil dokazovanie za skončené a na základe vykonaného dokazovania vyhlásil rozsudok v znení, v akom je aj vo výroku v písomnom vyhotovení v poradí druhého zamietavého rozsudku prvoinštančného súdu. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku v bodoch 8. až 17. podrobne zdôvodnil svoj záver o zistených skutkových okolnostiach, po vyhodnotení ktorých konštatoval nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu na uplatnenie žalovaného nároku, a to jednak z dôvodu, že žalobca sa v dôsledku krádeže predmetu leasingu nestal vlastníkom predmetu kúpy, zároveň z dôvodu, že zo žiadneho dôkazu súdu nevyplynulo, že mal žalobca postavenie osoby oprávnenej na výplatu poistného plnenia. Súd prvej inštancie v závere svojho rozhodnutia zdôvodnil, prečo sa nezaoberal námietkou premĺčania, ktorú vzniesol žalovaný, rovnako zdôvodnil, pre akú okolnosť sa mu javilo ďalšie dokazovanie právne irelevantným. Následne, na odvolanie žalobcu proti prvoinštančnému rozsudku, odvolací súd rozsudkom č. k. 13Cob/41/2020-350 z 25. novembra 2020 rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil so zdôvodnením rozhodujúcich okolností, pre ktoré sa stotožnil so záverom napadnutého rozsudku, spočívajúcim v nepreukázaní, že žalobca uzatvoril poistnú zmluvu k predmetu poistenia, na ktorom došlo ku škodovej udalosti, súčasne, že právo na plnenie z poistnej zmluvy nemalo vzniknúť poistenej spoločnosti Tatra Leasing, s.r.o., ale žalobcovi.

40. Zistiť vyššie opísané okolnosti, dovolací súd nevzhliadol pochybenie v procesnom postupe súdu prvej inštancie, ani súdu odvolacieho, ktorý postup prvoinštančného súdu (síce v neprospech dovolateľa) potvrdil, ale toto svoje rozhodnutie riadne zdôvodnil. Na doplnenie dovolací súd uvádza, že konajúce súdy svoje rozhodnutia zdôvodnili spôsobom spĺňajúcim kvalitatívne požiadavky na odôvodňovanie súdnych rozhodnutí. Závery odvolacieho súdu (resp. argumenty, ktorými odôvodnil svoje závery), neodporujú záverom, ku ktorým dospel súd prvej inštancie. Súladne s judikatúrou ústavného súdu dovolací súd pripomína, že iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej nedôvodnosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu/súdov (napr. I. ÚS 188/06). Dovolací súd pre úplnosť tiež uvádza, že v danom prípade

rozhodnutie odvolacieho súdu vo vzťahu k rozhodnutiu súdu prvej inštancie nevyzníva ani prekvapujúco, ani nečakane, keďže z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Odvolací súd pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, pričom za právne významné považoval rovnaké skutkové okolnosti ako súd prvej inštancie. Vo vzťahu k listinám označeným ako „Informácia o podmienkach uzavretia poisťovnej zmluvy“ (č. l. 97 spisu) a „Zmluvných dojednaní pre poisťovanie strojov a inventáru Tatra Leasing, s. r. o. - INKASO“ (č. l. 98 - 100 spisu), ktorými žalobca dôvodí, dovolací súd pre úplnosť konštatuje svoje stotožnenie sa s vysvetlením dôvodu, pre ktorý na ne súd prvej inštancie nemohol prihliadnuť, keďže nie sú datované a (predovšetkým) pre absenciu podpisov na nich nie je zrejmé, či k nim zmluvné strany vôbec pristúpili. Naopak poukazuje na Všeobecné zmluvné podmienky finančného leasingu, čl. III bod 8 . čl. III bod 9.2. ako súčasť Leasingovej zmluvy č. 21110160 a Prílohu k poisťovnej zmluve č. 54-1115589-0, ktorá bola aj Dodatkom k leasingovej zmluve č. 21110160 (č. l. 10), z ktorej súdy nižšej inštancie jednoznačne uzavreli, že poisťovním vo vzťahu k predmetu leasingu je spoločnosť Tatra-Leasing, s.r.o. ako poskytovateľ leasingu a že v prípade ukončenia leasingovej zmluvy v dôsledku odcudzenia predmetu leasingu bol poskytovateľ leasingu oprávnený obdržať poisťovné plnenie. Navyše to, že poisťovním je spoločnosť TATRA- Leasing s.r.o. na základe poisťovnej zmluvy č. 54-1115589-0 uzavretej medzi touto s.r.o. a žalovaným ako poisťovateľom tvrdí aj sám žalobca v predmetnej žalobe.

41. K uvedenému postupu dovolací súd vo všeobecnosti uvádza, že postup súdu závisí na konkrétnej procesnej situácii, avšak podmienkou vždy je, aby bola zachovaná rovnosť zbraní a postavenia oboch sporových strán, inak by nebol v súlade s pravidlami spravodlivého procesu, prípadne by mohol mať aj negatívny vplyv na dĺžku súdneho konania. V konkrétnych okolnostiach prejednávaneho sporu dovolací súd vadu v procesnom postupe súdu prvej inštancie, potvrdenom súdom odvolacím, nevzhliadol, keďže, ako je uvedené vyššie, zisteniu skutkového stavu veci predchádzal riadne vykonaný proces dokazovania.

42. Dovolací súd na základe vyššie konštatovaných zistení uzatvára, že v časti dovolania, v ktorej dovolateľ namietol procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP spočívajúcu v tvrdenom nesprávnom zistení skutkových okolností v dôsledku nedostatočne vykonaného dokazovania a ich nesprávnom vyhodnotení, sú tieto námietky neopodstatnené, ktorá okolnosť má za následok odmietnutie jeho dovolania v časti tohto dovolacieho dôvodu podľa § 447 písm. c) CSP.

43. Venujúc sa v ďalšej časti dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, dovolací súd vo všeobecnosti zdôrazňuje, že úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP sa vždy vzťahuje na právnu otázku, ktorej vyriešenie viedlo k záverom uvedeným v rozhodnutí odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania potom bude, vzhľadom na viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (ustanovenie § 440 CSP), závisieť od toho, či a ako dovolateľ vymedzil dovolaciu otázku zásadného právneho významu (kľúčovú) pre rozhodnutie veci. Povinnosťou dovolateľa kvalifikovane zastúpeného advokátom je teda uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne a konkretizovať, ako podľa jeho názoru mal odvolací súd konkrétnu právnu otázku správne vyriešiť. Až po splnení týchto predpokladov prípustnosti dovolania, môže dovolací súd pristúpiť k uskutočneniu meritórneho dovolacieho prieskumu.

44. Povinnosť dovolateľa vymedziť a konkretizovať prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP, treba vnímať ako jeho povinnosť predostrieť vlastnú argumentáciu v prospech prípustnosti dovolania a na ňu nadväzujúcu povinnosť doložiť ju buď konkrétnou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu, od ktorej sa odvolací súd odchyľil, tvrdením o absencii rozhodovacej praxe, alebo konkretizáciou rozdielností v rozhodovaní dovolacieho súdu. Pri posudzovaní toho, či dovolateľ dostatočne vymedzil právnu otázku (§ 432 CSP), je potrebné, aby sa najvyšší súd pokúsil autenticky porozumieť dovolateľovi - jeho textu ako celku (pozri I. ÚS 336/2019). Nie je úlohou najvyššieho súdu „hádať“, čo povedal dovolateľ, ale ani vyžadovať akúsi dokonalú formuláciu dovolacej otázky (I. ÚS 115/2020). Hoci teda, je úlohou najvyššieho súdu autenticky porozumieť dovolateľovi, na strane druhej nemožno vec dotvárať na úkor procesnej protistrany, nakoľko by išlo o porušenie už vyššie spomenutého princípu rovnosti strán v

konaní.

45. V posudzovanom prípade je zrejmé, že dovolateľ nesúhlasí so záverom konajúcich súdov o zamietnutí jeho žaloby z dôvodu nepreukázania jeho aktívnej vecnej legitímácie. Dovolací súd však konštatuje, že otázka vecnej legitímácie (aktívnej i pasívnej) bola (a je) predmetom mnohých dovolacích konaní, a teda nemožno dôvodiť tvrdením o absencii rozhodovacej praxe v tomto smere. Vo všeobecnosti dovolací súd konštatuje, že vecnou legitímáciou sa rozumie hmotnoprávny vzťah účastníka konania k prejednávanej veci a má ju iba ten, kto je subjektom hmotnoprávného vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Otázku, či žalobca bol v spore aktívne legitimovaný, t.j. či bol nositeľom tvrdeného hmotného práva a či správne označil osobu - nositeľa tvrdenej povinnosti, teda či ním označený žalovaný bol v spore naozaj pasívne legitimovaný, rieši súd až v samom závere konania na základe výsledkov dokazovania. Až z meritórneho rozhodnutia vyplynie autoritatívny záver o otázke vecnej legitímácie strán sporu.

46. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní je dôvodom na zamietnutie návrhu na začatie konania meritórnym rozhodnutím. Nedostatkom dovolania je, že dovolateľ vo vzťahu k prejednávanej veci právnu otázku, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola ešte vyriešená, bližšie nijako nekonkretizoval, a jej „vyabstrahovanie“ v predmetnom prípade by predstavovalo opačný extrém, v neprospech žalovanej strany v situácii, kedy je nepochybné, že žalobca obsahom celého dovolania sleduje výklad leasingovej zmluvy, dodatku k leasingovej zmluve, Zmluvných dojednaní pre poistenie strojov a inventáru Tatra Leasing, s. r. o. - INKASO, Informácie o podmienkach uzavretia poistnej zmluvy, jednotlivých ustanovení označených listín, správnosť, či nesprávnosť konkrétnych skutkových zistení, prostredníctvom ktorých predkladá vlastné, pre neho prijateľné verzie skutkového stavu, resp. naopak, snaží sa utvrdiť v tom, že správnym by bolo hodnotenie skutkových okolností z jeho pohľadu na vec. Z obsahu dovolania je teda zrejmé, že dovolateľ nesúhlasí predovšetkým so skutkovými závermi súdov nižšej inštancie. Vo vzťahu k uvedenému dovolací súd (opakovane - vid' body 34. až 41. tohto uznesenia) zdôrazňuje, že posúdenie zmluvnej dokumentácie a z nej vyplývajúcich skutkových okolností medzi stranami sporu môže byť predmetom len konkrétneho sporového konania, v ktorom konaní ide o zisťovanie obsahu zmlúv ako súčasť skutkového stavu veci a nie o právne posúdenie veci.

47. Žalobca v podanom dovolaní nešpecifikuje žiadnu konkrétnu právnu otázku, ktorú by súd nesprávne právne posúdil, že by na ňu aplikoval nesprávnu právnu normu alebo by túto normu nesprávne interpretoval, čím sa podľa dovolateľa buď odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe, alebo táto otázka nebola ešte ustálená riešená, prípadne je rozhodovaná rozdielne (tu dovolací pre úplnosť poznamenáva, že nie je viazaný tým, o ktorý prípad právnej otázky podľa § 421 ods. 1 CSP- či o prípad uvedený v písm. a), či b) alebo c) podľa dovolateľa v danom prípade ide - vid' I. ÚS 51/2020). Ústavný súd už vo viacerých rozhodnutiach konštatoval, že prax najvyššieho súdu, ktorý pri posudzovaní prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP vyžaduje od dovolateľa a) konkretizovanie právnej otázky riešenej odvolacím súdom a uvedenie, ako ju riešil odvolací súd, b) vysvetlenie, v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, a súčasné označenie konkrétneho stanoviska, judikátu alebo rozhodnutia najvyššieho súdu a napokon c) uvedenie, ako mala byť táto otázka správne riešená, nemožno považovať za svojvoľnú či arbitrárnú. Takéto vymedzenie právnej otázky v dovolaní žalobcu však absentuje. Súdov nižšej inštancie pri posudzovaní otázky vecnej legitímácie žalobcu (t.j. či bol oprávnený na prijatie plnenia z poistnej zmluvy, ktorou bol poistený predmet leasingu a ktorý nárok si v žalobe ako prijímateľ leasingu voči žalovanému ako poistiteľovi po odcudzení predmetu leasingu uplatnil) vychádzali z vykonaného dokazovania a aplikovali na uplatnený nárok § 797 Občianskeho zákonníka, § 794 ods. 1, 2, resp. § 815 Občianskeho zákonníka, pričom ich aplikáciu, či interpretáciu žalobca v dovolaní ničím nespochybnil. Napriek tomu, že žalobca v dovolaní argumentoval nesprávnym právnym posúdením veci, ním namietané skutočnosti nespĺňajú kritérium právnej otázky, zameranej na aplikáciu, či interpretáciu konkrétneho právneho predpisu, ale predstavujú spochybnenie skutkových zistení a záverov súdov oboch inštancií, spochybňovanie výsledkov dokazovania (v súvislosti s tým, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu) a uvedenie jeho vlastného chápania skutkových zistení, čo však nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1

CSP v spojení s § 432 CSP (pozri obdobne aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 9Cdo/42/2024).

48. S poukazom na uvedené, prípustnosť dovolania žalobcu podľa § 421 ods. 1 CSP v predmetnom prípade taktiež daná nie je.

49. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, nakoľko dovolateľ nedôvodne namietol prípustnosť dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, dovolací súd odmietol dovolanie podľa ustanovenia § 447 písm. f) CSP a podľa § 447 písm. c) CSP odmietol aj jeho dovolanie podané z dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP.

50. Žalovaný bol v dovolacom konaní úspešný, preto mu dovolací súd priznal voči žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

51. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.